

LES LLEIS UNIVERSALS

Conèixer les lleis universals pot millorar la teva vida de forma dràstica. Absolutament tot en l'Univers funciona regulat per aquestes lleis, i viure d'acord amb elles fa que tots els aspectes de la teva vida s'harmonitzin i aconseguixis benestar i prosperitat, senzillament perquè estàs seguint el corrent de les forces que construeixen i mantenen tota la creació.

Però, què són les lleis universals i per què existeixen? Bé, abans de respondre-ho potser cal que ens plantejem primer per què existeix l'Univers... Recorda que no has d'acceptar res del que jo pugui dir-te com a veritat, a menys que en el teu interior sentis que d'alguna manera també es converteix en veritat per a tu, que «ressona» amb una part de tu que reconeix que és així.

Abans de la creació de l'Univers, la Font Original, a la qual molta gent anomena Déu, era tot el que hi havia; no existia res més. I això presentava un problema: aquest Ésser Infinit, que coneixia la seva omnipotència i la seva qualitat d'infinit, no tenia res amb què comparar-se, és a dir, no podia experimentar aquest poder i infinitud. Vivia en un regne de l'absolut, on la comparació, i per tant l'experiència, eren impossibles, ja que es necessita alguna cosa en relació a la qual poder tenir una experiència perquè aquesta experiència pugui tenir lloc. Així doncs, posseïa Coneixement, però necessitava Experiència per poder completar el Ser.

La solució va ser dividir-se en formes de vida aparentment separades, perquè cadascuna pogués experimentar-se a ella mateixa en relació a les altres. I d'aquí va néixer el món de l'experiència i de la relativitat; del desig de conèixer-se a Si mateix. Per això, quan la gent diu que Déu és a tot arreu, aquesta afirmació és molt més literal del que pensen. Tot és una extensió d'aquella Font Original, una extensió d'algun dels seus aspectes, i cadascuna de les seves creacions està feta a la seva imatge i semblança. I aquí és on entren en escena les lleis universals.

Si et fixes en el cicle de la creació, tot segueix la pauta de naixement–vida–mort: de la Unitat no física a la individualitat no física; d'aquesta, a la individualitat física, que torna a la individualitat no física, per acabar de nou en la Unitat no física. Sí, llegeix-ho les vegades que calgui perquè sembla un embarbussament... A veure si trobo una forma més senzilla d'explicar-ho. Déu com a Unitat es divideix en múltiples Déus individuals (podríem dir que són totes les ànimes), que es manifesten físicament en múltiples cossos, i quan aquests cossos moren, es torna a l'ànima individual per acabar de nou en la Unitat de Déu. Amb aquest procés, un Ésser es coneix a Ell mateix materialitzant el coneixement (pensament), experimentant aquest coneixement i els seus efectes (triant i provant), i finalment convertint aquest coneixement en part del Ser.

El Creador havia d'assegurar que tot aquest procés es complís sempre de forma automàtica i servís al seu propòsit, sense que es produís cap error, de manera que les lleis es van crear per fixar tot el sistema d'una transició a l'altra, i per assegurar que el cicle d'evolució, creixement i aprenentatge, conèixer–experimentar–ser, funcionés de forma perfecta i es pogués predir. I tot això perquè Tots els Fills de la creació poguessin arribar a conèixer-se com a extensions de la Font Original, sense importar el temps que triguessin, i dins d'un sistema que permetés el lliure albir. Per dir-ho d'una forma més senzilla, una llei universal és un vincle que connecta tota l'experiència per assolir coneixement.

Bé, ara ja podem veure quines són aquestes lleis. Abans de començar, però, sàpigues que cap d'elles no et castiga perquè no la compleixis; de fet, és impossible que no les compleixis, perquè actuen SEMPRES, igual com ho fan, per exemple, les lleis matemàtiques (dos més dos sempre fan quatre!). El sofriment no sorgeix quan les incomplim, perquè com t'he dit això és impossible, sinó quan anem en contra d'elles.

Totes les lleis estan incloses en una de sola, LA GRAN LLEI, segons la qual la Vida, la Ment, la Veritat, l'Amor i l'Esperit es troben a tot arreu. És el que Jesús va dir

amb les paraules «Estimaràs a Déu per damunt de tot, i al teu proïsme com a tu mateix». (Que et parli de Jesús no vol dir que ho faci des del punt de vista de la religió ni de l'Església. Va ser una persona, com tu i com jo, que coneixia la seva veritable essència, coneixia aquestes lleis, i va donar la seva vida per mostrar-nos el camí.) Si realitzem qualsevol tasca amb energia (Vida), intel·ligència (Ment), precisió (Veritat) i amor podrem assolir la perfecció (l'Esperit).

En segon lloc, segons aquesta llei, un mateix patró es repeteix en tot l'Univers. «Com és a dalt, és a baix», diu una altra expressió bíblica. Fixa't en l'estructura d'un àtom, amb un nucli al voltant del qual giren els electrons, i compara-la amb la del sistema solar. Doncs el mateix succeeix amb els nombres, els colors, l'espectre de la llum, etc. Tot es repeteix del més petit al més gran.

I, per acabar, la Gran Llei diu que tot és vibració. El so, la llum, els pensaments, les emocions...; i com ara ja saps, si has llegit l'article sobre la creació de la realitat, també la matèria. Tot és energia, i l'energia vibra eternament!

LLEI DE LA GRATITUD. Potser has sentit a dir alguna vegada que la gratitud fa que s'acceleri la manifestació de qualsevol desig. Això és perquè ella tanca el cicle del coneixement. Recorda que no es pot conèixer res si no s'experimenten els dos contraris. No pots conèixer l'alegria si no saps què és la tristesa, i a l'inrevés. Així, quan agraeixes qualsevol situació, per molt desagradable que sigui, sabent que és part del teu aprenentatge, fas possible que es tanqui el cicle i puguis avançar; pots alliberar-te'n i ja no cal que ho tornis a experimentar. Això no té cap explicació lògica, però quan de veritat agraeixes TOT el que et passa, fas un gran salt en el teu creixement i el teu aprenentatge. Aquesta llei existeix precisament perquè tothom adquireixi el coneixement necessari a partir de l'experiència, sense voler evitar tot allò que sigui aparentment desagradable. I, d'altra banda, la gratitud et situa en un estat d'acceptació que fa que deixis d'obstaculitzar amb dubtes i pors la manifestació dels teus desitjos.

LLEI DE L'ATRACCIÓ. Aquesta llei diu que atraus a la teva experiència tot allò en què poses la teva atenció. De fet, les coses no s'atrauen sinó que es manifesten, però tal i com percebem el factor temps com a humans aquesta és la forma en què ho experimentem. L'objectiu d'aquesta llei és establir la força creadora del pensament. És la llei que determina el fet que vas ser creat o creada a imatge i semblança de Déu, amb una ment que té les seves mateixes qualitats creatives. Abans de ser conscient d'aquesta capacitat que posseeixes, la teva ment té tota mena de pensaments, entre ells dubtes i preferències que, de vegades, et porten conflictes, perquè es manifesta en la teva vida tot allò que precisament no voldries experimentar. A mesura que creixes i comences a relacionar les teves experiències amb la teva forma de pensar, t'adones del teu poder i comences a crear la teva vida de forma deliberada.

LLEI DE L'AMOR. No importa en quines circumstàncies, acull-ho tot amb amor. L'amor ho constitueix tot. No solament es tracta d'un sentiment, sinó que és la «goma» que ho enganxa tot. És energia, l'essència de la qual tot està fet, prenent diferents formes. És acceptació. És reconèixer que tot és u. Aquesta llei assegura que reconeixes aquesta veritat.

No pots abandonar una experiència fins que ho fas amb amor, i per això la gent continua repetint les mateixes coses una vegada i una altra, lluitant contra elles i enfrontant-s'hi. Quan arriba el moment en què abrades tot allò que experimentes i ho acceptes, ho fas amb amor i te'n pots alliberar. La llei de l'amor assegura que comprens que tot està unit i que la separació és només una il·lusió.

LLEI DE L'EVOLUCIÓ. Aquesta llei diu que totes les coses tendeixen a evolucionar ascendint en l'escala de l'harmonia eterna. Això vol dir que per malament que vagin les coses, de totes les experiències sempre en traurem alguna cosa positiva, per petita que ens pugui semblar, que ajudarà al nostre creixement, a la nostra

evolució. Encara que ens pugui semblar de vegades que tot va de mal en pitjor i que aparentment no avancem, sempre estem fent un pas endavant.

A més d'aquestes, hi ha unes altres lleis que ens afecten constantment, però que no provenen de la Font Original, de Déu, sinó de la ment humana, de la desconexió amb aquesta Font. Per això, quan aprenem com actuen, podem aprendre a alliberar-nos dels seus efectes. Són les següents:

LLEI DE CAUSA I EFECTE (KARMA). Tot efecte té la seva causa, i tota causa té el seu efecte. Tot pensament, paraula i acció que emetem, algun dia tindran el seu efecte, la seva conseqüència. Per això, si iniciem causes bones, els efectes també ho seran, i a l'inrevés. No sabem en quin moment aquests efectes es materialitzaran, però ho faran inevitablement. D'aquí ve l'expressió «Reculls el que semples».

Una vegada iniciades les causes no podem evitar els seus efectes. La creença catòlica de «si et penedeixes dels teus pecats aniràs al cel» és completament errònia. Si una persona comet un error, se la perdona pel fet que no és jutjada i se li dóna l'oportunitat de corregir-lo tantes vegades com calgui, però les seves conseqüències li arribaran inexorablement en el moment oportú, perquè són la seva creació.

Coneixent aquesta llei podem modelar el nostre futur iniciant causes bones amb la certesa que ens portaran bons efectes, i aprofitar els efectes d'un error del passat per aprendre'n i no tornar-lo a repetir. Això fa que aprenguem a no preocupar-nos pel futur, pels resultats de qualsevol cosa. Si iniciem una bona causa, el seu resultat sempre serà bo, i a poc a poc anirem neutralitzant els efectes de la llei.

LLEI DEL RITME. Tot en el món inhala i exhala, tot puja i baixa en oscil·lacions compensades, com en el moviment d'un pèndol. Les ones del mar pugen i baixen, i

no ho fan solament a la superfície. Quan baixen ho fan també per sota, arribant al punt més baix, per tornar a iniciar el moviment ascendent fins al punt més alt.

Si et pares a pensar, això també succeeix en les nostres vides, i també en la història de la humanitat. Hi ha dies en què sembla que no avancem, que tot el que iniciem costi molt i trigui a avançar. En canvi, d'altres dies sembla que tot surti sol, com si una energia ho empenyés donant-li força per tirar endavant. És com quan de vegades tenim la sensació de fer tres passes endavant i una endarrere... A la història ha passat sempre el mateix. Èpoques de grans avenços seguides d'èpoques de recessió; cicles que semblen repetir-se i que fan que la humanitat avanci a poc a poc, fent i desfent, i progressant aparentment molt menys del que teòricament podria.

La manera de compensar aquesta llei és aprofitar els moments de «pujada» per avançar al màxim possible, i quan es comenci a notar la «baixada» nedar amb més força per contrarestar els seus efectes. En altres paraules, no deixar-nos influenciar per la por, els dubtes i el desànim. Les persones que han aconseguit triomfar en la vida i en els negocis són aquelles que no s'han deixat vèncer pels obstacles i que s'han mostrat persistents en els moments difícils.

Bé, ara ja coneixes com funcionen aquestes lleis. Si analitzes honestament la teva vida trobaràs resposta a molts «perquè», i espero que això t'ajudi a comprendre que res succeeix aleatòriament. Si has llegit els articles sobre la creació de la realitat, ara tens totes les eines per crear la vida que tu vols. Quan les coses no surtin com esperaves, pregunta't si has fet les coses d'acord amb les lleis o en la seva contra...

I no oblidis que per integrar el coneixement has d'experimentar-lo tu mateix o tu mateixa. Només llavors formarà part de tu, del teu ser, i seràs capaç de viure'l.

Dolors Garcia